

Anica Balatinac

**POZIV
LJUBAVI**

Nakladnik
Studio Moderna
Zagreb

Urednik
Veseljko Stojak

Korektura
Branka Vukmanić

Prijelom
Miroslav Vukmanić

Tisak
Studio Moderna

Anica Balatinac

POZIV LJUBAVI

Studio Moderna
Zagreb, 2014.

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 877494

www.nsk.hr

ISBN 978-953-7937-21-8

POZIV LJUBAVI

Bog se čovjeku javlja u zrakama sunca,
U snježnoj pahuljici, u kapljicama kiše
Kada poslije zime proljeće prirodu budi
Pa sve zazeleni, ljubičica zamiriše.

Bog čovjeku govori u pjesmi ptica,
U rosi cvijeća kada sviće zora,
Zvukom vjetra u granama drveća,
U glasu groma i hukom valova mora.

Bog čovjeka zove da Ga čuje i gleda,
Kad u vedrim noćima podigne glavu,
Prekrasnu sliku bezbrojnih galaksija,
Neshvatljivu mudrost, moć i slavu.

Gospod želi da Ga upoznaju ljudi
Kroz čuda prirode koje vide svuda,
Da razmisle o čudesima svojega tijela —
Mozak, oko, srce, jetra — velika su čuda.

Ali najveće otkriće Njegove ljubavi —
Golgota je svjedok kroz sve vjekove —
Slika grubog križa i krvave žrtve
Svako ljudsko biće najglasnije zove.

U ovoj sadašnjoj buci i trci života,
Svakome tko poziv čuje i vjerom prihvati,
Gospod će dati snage kroz sva iskušenja
I povesti ga u slavu Neba kad se uskoro vrati.

HVALA TI, BOŽE MOJ

Često dok razmišljam o prošlosti svojoj —
A već mi je osamdeset i još poneka —
Sve više se, Bože, divim dobroti Tvojoj
Koju sam osjećala cijelog svojeg vijeka.

Toliko sam sretna dok mislim o tome
I dok pokušavam da sve to zbrojim,
Toliko sam Ti zahvalna u srcu svome,
Jer nema broja blagoslovima Tvojim.

U stihove slažem zahvalnost svoju
I pjesmom Te slavim i veličam,
Neka se čuje za ljubav Tvoju
O kojoj želim svakome da pričam.

Pjesmom mogu govoriti i onima
Do kojih ja osobno doći ne mogu,
Stog neka one pričaju uvijek i svima
O Tebi, velikom i predobrom Bogu.

Stihovi će bolje nego išta drugo
Prenijeti slavu koju Ti želim dati,
Jer pjesme će ostati još dugo i dugo
Pa će ih mnogi moći pročitati.

Kao miris proljeća što prirodu budi
Da sve ozeleni i da procvjeta,
Neka miris Tvoje ljubavi osjete ljudi
I neka Te slave širom svijeta.

Pa i kad više ne budem među živima,
I kad na mene svatko zaboravi,
Neka moje pjesme govore živima,
Tvoja ljubav i dobrota neka se slavi.

KRŠĆANSKI ŽIVOT

*“Da, Bog je tako ljubio svijet
da je dao svoga jedinorođenog Sina
da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje,
već da ima život vječni.”*

(Ivan 3,16)

PRAVI KRŠĆANIN

Matej 7,21

Nije kršćanin onaj čovjek
Koji sve o Kristu znade,
Već su kršćani oni ljudi
Koji kao Isus — žive i rade.

Nije kršćanin onaj vjernik
Koji se lijepo i rječito moli,
Već je kršćanin samo onaj
Koji kao Isus — i neprijatelje voli.

Nije kršćanin ona osoba
Koja redovno u crkvu ide,
Nego je ono pravi kršćanin
Čije kršćanstvo svi ljudi vide.

Nije pravi sljedbenik Isusa
Koji se samo ljubazno smiješi,
Nego onaj koji kroz Kristovu milost
Vjerom živi i ne griješi.

Nisu prava Božja djeca
Oni koji jako mnogo znaju,
Nego oni koji u svome srcu
Iskrenu ljubav za sve imaju.

ČITAJU NAS LJUDI

Svi želimo raditi za Boga,
Htjeli bismo da se spasi što više duša;
Zato smo spremni istinu Evandjelja
Posvjedočiti svakome tko hoće da sluša.

Ali mnogo više od naših riječi
Gledat će i opaziti svako
Da li onako kako pričamo drugima —
Mi i sami živimo tako.

Možda će jedino Evandjelje
Koje će pročitati netko od ljudi —
Tvoj život biti, sestro i brate,
Zato jako pažljiv i točan budi.

Jer ti kažeš da služiš Bogu,
Kroz Bibliju poznaješ istinu cijelu;
Zato pažljivo prate, sve tvoje postupke
Provjeravaju u svakoj riječi i djelu.

Čitaju tebe umjesto Biblije,
Proučavaju te i kada ne slutiš,
Pa veliki utjecaj vršiš na okolinu
I kada posvjedočiš i kada prešutiš.

Stog uvijek budi sabran i točan
Te uvijek svjestan poslanja svoga;
Trebamo se manje oslanjati na sebe
A više tražiti pomoći od Boga.

TEŠKA PITANJA

Zašto dobri ljudi stradaju?
Zašto tako često nevini pate?
Zašto neki zločinac dugo i dobro živi,
A nekome tko je dobar prerano se dani skrate?

Na sva ovakva pa i druga pitanja
Sada je teško odgovor dati;
Možda bi nam nešto i bilo jasnije
Kad bismo budućnost mogli znati.

Sada samo živa vjera može
Ovaj težak problem da riješi,
Svijest da je naš Bog pun ljubavi,
Da On nikada ne pogriješi.

Mi smo ovdje samo gosti,
Sve će patnje brzo proći,
Gospod za nas sprema vječni život,
Nebesku radost i slavu koja će doći.

Svatko tko u vjeri izdrži do kraja,
Snagom što će mu je Gospod dati,
Na sva ova teška pitanja
U vječnosti će odgovor doznati.

TVRDOGLAVI

Često mora da nas pritisne neki teret
Da bismo kleknuti znali,
Ili da nas nevolja položi na leđa
Da bismo k Nebu pogledali.

Dok smo zdravi, mi i svi naši,
I nemamo nekih većih problema,
Osjećamo se sigurni, ništa nas ne plaši,
Zadovoljni sobom i slatko se drijema.

Dokle bismo tako, tko to može znati?
Da nas uspava, zlo se svojski trudi;
Zbog našega spasenja Gospod mora dati
Da nas neka nevolja il teret probudi.

Šteta što je tako, jer to nije lako,
Gospod to ne želi dati;
Ali mi smo tvrdovrati,
Mislimo da znamo — dok ne nastradamo.

PREPUSTI BOGU

Neprijatelj sije sumnju,
Svakakve probleme stvara,
Želi da nas obeshrabri,
Nastoji da razočara.

A onda naš pogled skreće
Na zlo koje nas snalazi,
Da ne vidimo ništa drugo
Osim trnja na našoj stazi.

Uporno i stalno se trudi,
I samo na tome radi —
Da se umoriš, da iznemogneš,
Da odustaneš, da ti dosadi.

Pa da svojom mudrošću i silom
Pokušaš da problem riješiš;
Zna da kad ne tražiš Boga,
Sigurno ćeš da pogriješiš.

Samo Gospod koji vidi budućnost
I sve unaprijed znade,
Može iz zla da izvede,
Uvijek pravi savjet da daje.

Ali On to može za onoga
Tko Njega za pomoć moli
I u vjeri mirno čeka —
I samo ako Mu to dozvoli.

TAJNA POBJEDE

Pobijediti zlo u svijetu,
To bi mnogi htjeli,
Živjeti bez pogrešaka
Mnogo ljudi želi.

Od zlog utjecaja grijeha
Da se oslobodi,
Borba između dobra i zla
Još uvijek se vodi.

Koliko je tu pobjeda
I poraza, koliko?
Ove brojke, bar za sada,
Ne može znati niko.

Ima li tu neka tajna
Koju treba znati,
Pravi savjet u toj borbi
Tko bi mogao dati?

Odgovor na to pitanje
Spasitelj je dao:
"Bez mene ne možete činiti ništa"
On je sâm kazao.

Čovjek može svojom silom
Mijenjati svoju vanjštinu,
Ali ono što je u srcu
Izbit će na površinu.

I to onda kad se tome
On najmanje nada,
Dok se tješi lažnom nadom
Da on sobom vlada.

VJERNIK ILI UČENIK

Biti vjernik Crkve ili Isusov učenik,
Kakva je tu razlika?
Po vanjštini se to ne vidi odmah,
Ali u bîti — jako velika.

Obojica su dobili lijek za spasenje,
Ali rezultat nije isti;
Vjerniku je važno da sve o lijeku znade,
A učeniku da ga koristi.

Vjernik je dobar, učitiv, ljubazan,
I za to se svojski trudi,
Jer mu je najvažnije što će o njemu
Misliti i govoriti ljudi.

I učenik pazi na svoje ponašanje,
Ali molitvom Gospoda traži;
Želi čisto srce, iskrene pobude,
Jer to za njega više važi.

I jedan i drugi žele svoje bližnje
Upoznati s istinom cijelom,
Dok vjernik to revno iznosi riječima,
Učenik — riječju i djelom.

Eto u čemu se krije ta razlika
Od prvoga i od drugoga;
Vjernik poznaje sva crkvena pravila —
A učenik? On poznaje Boga.

NOVOROĐENJE

Ne poznaje čovjek samoga sebe,
Mada misli da on to zna;
U Bibliji piše i jasno kaže
Da su naša srca opaka i zla.

U svome najboljem stanju,
Kada se trudi i stara
I misli da je sasvim dobar,
Čovjek sebe i druge vara.

Po svome smo rođenju grešnici
I po svojoj prirodi zli,
Mada postoje neke razlike,
Nedostojni smo i grešni svi.

Mi ne možemo promijeniti sebe
Svojom mudrošću, snagom i moći,
Osim svakoga dana i časa
Vjerom i molitvom pred Boga doći ...

Potpuno se predati Njemu,
Dopustiti da nas On vodi,
Duhom svojim da nas uči —
I da nas preporodi.

PUSTINJA PROMAŠAJA

Kad život liči na pustinju,
Na pustinju promašaja,
Izjalovljenih planova i nada,
Uzaludnih pokušaja ...

To može djelovati strašno,
Dovesti u očajanje,
Ali naš Gospod je i za takve živote
Dao veliko obećanje.

Svatko tko to shvati i vidi
Kod sebe, ne kod brata,
Neka ne gubi nadu
I neka ga panika ne hvata.

Naš Stvoritelj pun ljubavi
I za to rješenje imade:
Zove svakog da dođe k Njemu
I pustinju Njemu dade.

Kroz Njegovu milost, moć i silu
Pustinja će da prolista,
Kroz nju će poteći rijeke života,
Voda zdrava i čista.

Umjesto koprive rast će mirta,
Umjesto trnja cvast će cvijeće,
Pa će život sličan pustinji
Postati vrt mira i sreće.

NEMA RAZLIKE
Rimljanima 10,12

Nema razlike između Židova i Grka,
Niti ljudi crne, bijele ili žute boje;
Kada prihvate spasenje kroz Krista,
Onda oni složno kao braća stoje.

Nema razlike između Nijemaca i Poljaka,
Nema razlike između Srba i Hrvata;
Kad Kristova ljubav ispunjava dušu,
Tada svatko u svakome vidi svoga brata.

Jer Krist nas sve ljude podjednako voli,
Na križu Golgote umro je za svakog,
On ne pravi razliku po boji i naciji,
Bogatog ili siromaha, slabog ili jakog.

Ako za sebe kažemo da smo kršćani,
A to s ponosom svatko od nas kaže,
Onda treba da se i naš cijeli život
U svakom pogledu s Kristovim slaže.

Zato pravi kršćanin kršćanski postupa,
On voli i prašta čak i zlotvorima;
Ako nije takav, onda sebe samog vara
I primit će plaću po svojim djelima.

NIJE LAKO

Nije lako kad se pati
Živu vjeru održati.

Niti je lako kad se strada
Da ne klone vjera, nada.

Jer sumnja se odmah javi
I nevolju težu pravi.

Ako se nađeš u stanju tome,
Ostani na mjestu svome.

Niti bježi, nit se predaj,
Već vjerom na Gospoda gledaj.

Molitva će ti snagu dati
Da se možeš održati.

Kroz to ćeš iskustvo steći
I blagoslov primit veći,

Svojim primjerom drugima pomoći
Da mogu lakše kroz iskušenja proći.

STAZA ZA DOM

Staza za dom je uzana jako,
Ići njome nije baš lako —
Ali ona je put slobodi.

Strma je i na njoj trnja imade
Što tako često ubosti znade —
Ali ona u dom vodi.

Uzalud su sve druge ravne staze,
I što mnogo ljudi njima prelazi;
A kud vode, ne pitaju niti znaju.

Kasno će biti kad istinu shvate,
Neće bit uvjeta da se natrag vrate,
I uzalud će se kajati.

Ne oslanjaj se mnogo na svoje znanje,
Moli se da vidiš svoje duhovno stanje —
Na kojoj sam ja to stazi?

Tko se želi u svoj nebeski dom vratiti,
Treba ovaj savjet ozbiljno shvatiti
I na svoje korake paziti.

RJEŠENJE PROBLEMA

S Bogom rješavaj sve svoje probleme,
Samo On ih riješiti može i znade,
Ne tuži se i ne jadaj bližnjima
Jer svatko svojih dosta imade.

Ali ako netko u nevolji ili patnji
Želi da se tebi izjada,
Imaj sluha za njegove muke,
Bit će mu lakše, iako pati i strada.

Čekaj da ispriča svu svoju bol i tugu,
Tek tada mu koju utješnu riječ kaži;
Reci mu kako ti rješavaš svoje probleme,
Pomoćnika svojega ti mu pokaži.

Pozovi ga da svoj problem kaže Bogu,
Pa se onda i ti s njime pomoli,
Gospod dragi koji sve vidi i znade
Ublažiti može sve patnje i boli.

Nije tu potrebno mnogo riječi
Niti puno svojih savjeta dati
Da se bol nekog ranjenog srca izliječi
I radost i mir u život vrati.

UVREDE

Kada jedna teška riječ ili uvreda
Do tvoga uha stigne,
Pa između tebe i tvog prijatelja
Ogradu i prepreku podigne,

Ili se nađeš povrijeđen
Pa mu istom mjerom vratiš —
Da se tako ne rješavaju problemi
Uskoro ćeš morati da shvatiš.

I da to ne vraća prijateljstvo
Niti mir daje tvojoj duši,
To diže novi zid
Koji neće njegov da sruši.

Jer kad svaki od vas dvoje
Svoj stav opravdava,
Broj prepreka između vas
Samo se povećava.

Ali ako budeš smogao snage
Pa neko vrijeme pričekao,
I onda ga mirno i ljubazno pitao
Zašto ti je to tako rekao,

Neće trebati mnogo ni dugo
Da se nesporazum izgladi.
Jer samo ljubaznost i strpljivost
Trajna prijateljstva gradi.

KOME SLUŽIM

Kada ogovaram svoje bližnje,
Čak i djecu, i svog bračnog druga —
Čiji je to duh u meni
I kome sam sluga?

Kada okrećem svoju glavu,
Ne želim se ni rukovati
Sa starim znancem, siromahom,
Jer je obolio i jako pati;

Kada vidim tuđu bijedu,
A ja dosta svega imadem —
Čiji sam sluga kad nikome
Ne želim pomoći ili da mu nešto dadem?

Čiji sam sluga kad zavidim
I svoje bližnje podcjenjujem,
Kad u sebi gledam sveca,
A sve druge osuđujem?

Ako sam uvijek samo ja u pravu
I tako nastavim sa svojim "ja",
Ma što mislio o sebi —
Ja sam sluga kneza zla.

MLAKI LJUDI

Kad netko odluči da bude bolji
I kad ima iskrenu želju,
Zašto mu se to ne dogodi
Da se to ostvari i u djelu?

Zašto kad misli dobro,
Želi da živi tako,
Zašto se pored dobre želje
U grijeh upadne lako?

Zato što samo dobra želja
Čovjeka lako zavede;
Vjeruje da je to dovoljno
Da dođe do pobjede.

Ali ništa ne poduzima,
Nit se moli, niti se trudi,
Pa kad se želja ne ostvari,
Poslije se čudom čudi.

To bi bilo kao da želiš
Na neku svečanost stići,
Ali ostaješ sjediti u fotelji
I ne želiš se iz nje dići.

A poslije se čudiš i pitaš
Zašto se tebi događa sve tako,
I što je svečanost prošla bez tebe
Sada ti je kriv svako.

Nebo je osiguralo svu pomoć
Za one koji se mole i trude,

Ali nije osiguralo limuzine
Za ravnodušne, mlake ljude

Koji imaju jako dobre želje;
Možda se zovu čak i adventisti,
Blaženo sjede u svojim foteljama —
I pitaju se i čude zašto su uvijek isti?

LJUDI VJERE

Što je održalo te vjerne ljude
Da se cijelog svog vijeka pate i trude?

Kako pored tolike nevolje i muke
Nisu od svega digli ruke?

Kako su mogli održati vjeru
Kada su stradanja prešla svaku mjeru?

SEBIČNOST

Tjelesni čovjek voli onoga tko njega voli,
Dobro čini onome koji mu to vraća.
Sebičnost podiže ograde i zidove
Da se ne trpe ni rođena braća.

Svuda samo "ja" i samo "moje",
To je prvo i najvažnije od svega;
Sebičnost ne pita za druge ljude
Niti misli o dobru bližnjega.

Zato ne želi nikome ništa dati,
Ali biti prihvaćen u društvu, to želi;
Sebičnost nikada neće upoznati
Pravu sreću onoga što drugima dijeli.

Jer što više potrebnima dade,
Sve više imade.

LAŽ

Nitko ne tvrdi da je laž vrlina,
A ipak se njom služi,
Jer laž se nudi sama
Da u problemu pomoć pruži.

Većina ljudi nema u sebi
Želju da vara i da laže,
Ipak mu se može dogoditi
Da ponekad neistinu kaže.

Porez, carina, prekršaj u vožnji ...
Često su uzrok za laži;
Čovjek se nađe u problemu
I neki izlaz traži.

Zato se u mnogim glavama
Velika bitka vodi
Kad jedna mala neistina
Može da oslobodi.

U našem suvremenom društvu
Tko je iskren — ispada glupo,
A svoje držanje za istinu
Često plati skupo.

Ali Gospod daje snagu i mudrost
Svakome tko se moli Njemu
Da može uvijek biti
Pošten i točan u svemu.

Jer Bog se gadi na laži
Bile one male ili veće,
A laž svojim kratkim nogama
Prag vječnosti nikada prijeći neće.

SUVREMENI FARIZEJ

Ja Bibliju čitam od djetinjstva,
Zato cijelu istinu dobro znam,
Ja sam treća generacija adventista,
Na svako pitanje mogu odgovor da dadem.

U crkvu idem točno na vrijeme,
Za to problema nemam,
Volim diskutirati, slušam propovijed,
Ali šteta što često zadrijemam.

Svetkujem subotu točno kako treba,
Zdravstvena reforma mi je važna jako,
Pazim na svoje riječi i ponašanje,
Na točnost u desetini isto tako.

Šest dana radim od jutra do mraka,
Trudim se da sve od sebe dadem,
Ne stignem da čitam, kratko se pomolim —
Ali vremena za to u subotu imadem.

Zbog toga se osjećam sasvim dobro,
Ja sam vjeran i Bogu služim,
Želim da to vide i pohvale ljudi
Koje srećem i s kojima se družim.

Kako prolaze svi drugi oko mene,
To me baš mnogo i ne zanima,
Svatko neka se brine o sebi,
Zašto da ja pomažem drugima?

A što će reći Isus takvom “vjerniku” lično,
Koji ide takvim životnim smjerom?
Vjerujem da kao farizejima, ili slično,
Nazvat će takvog adventistu — licemjerom.

A vibrant landscape photograph. In the foreground, a dense field of bright yellow flowers, likely rapeseed, stretches across the bottom half of the frame. Behind the flowers, a large, full-canopied tree with bright green leaves stands prominently. The background consists of a deep blue sky filled with soft, white clouds. The overall mood is peaceful and serene.

U TIŠINI

*“Bog nam je dao život vječni, i taj je život
u njegovu Sinu. Tko ima Sina, ima život;
tko nema Sina Božjega, nema života.”*

(1. Ivanova 5,11.12)

U TIŠINI

Ne trči toliko svakoga dana,
Zaustavi se malo, smiri se i sjedi.
Tišina može da bude rječitija
I od najbolje propovijedi.

Ugasi televizor, isključi radio,
Ne čitaj danas što u novinama piše.
Jedno tiho mjesto negdje u prirodi
Reći će ti puno, puno više.

Zaboravi bar za kratko
Sve kritike i sva priznanja,
Provedi neko vrijeme sâm sa sobom
Da postaneš svjestan svoga stanja.

U samoći i u tišini
Iskrenom molitvom će tvoja duša
Moći čuti taj tihi glas Oca
I dobit će snagu da savjet posluša.

Neće biti riješeni svi tvoji problemi
Kada se sa molitve vratiš,
Ali ti ćeš imati snage i mudrosti
Da sve s mirom prihvatiš.

U tvome miru i povjerenju
Koje si dobio s Neba
Sve će biti baš onako
Kako to i treba.

NA PUTU ZA DOM

Ako oblak sumnje prekrije nebo
Da tvoj pogled vjere skрати,
Sunce pravde još uvijek svijetli
Da tvojoj vjeri snagu vrati.

Oluja straha kada navali
Da slomi tvoj životni brod,
Sjeti se da iznad valova i oluje
Još uvijek je nebeski svod.

I kada brige kao guste magle
Dan pretvore u noć,
Vjera je kompas, a nada veslo,
Ljubav grije i daje moć.

Molitva je sigurna radio-veza
Koja je uvijek pri ruci,
A Biblija svjetionik što pokazuje pravac
Ka sigurnoj nebeskoj luci.

Zato neka te ništa ne plaši
Na životnom putu tvom,
Nebo je osiguralo sve što nam treba
Da se sretno vratimo u dom.

Zlatna vrata već se otvaraju
Za sve koji žele da se vrate,
Mnogi stanovi spremni čekaju
Da umorne putnike prihvate.

NA PUTU ZA NEBO

Kako život ponekad znade biti grub,
Za podnijeti jako teški dani,
Nedaća kao oštar zub
Kako samo zna da rani.

Ponekad se obradujemo suncu,
Punim plućima udišemo zrak,
Nada nas diže gore ka vrhuncu,
A onda se srušimo dolje u mrak.

Poremeti nam sve planove lijepe
I krene sve u pogrešnom smjeru,
Dovede nas u ulice slijepe
Pa zbunjenost prepuni mjeru.

Radili smo da sve dobro bude,
A to se okrenulo u zlo;
Vjerovali u dobre ljude,
A oni su zloupotrijebili to.

Pod nogama se tlo zanjise,
A pred nosom gledaš zid,
Umjesto sunca — oblake i kiše,
Umjesto pohvale — stid.

O, kako se to često dogodi
Na strmoj uzanoj stazi,
Na putu što u Nebo vodi
Što nas sve ne snalazi ...

Kada ne bismo vjere imali
U ljubav i brigu Gospoda svog,

Kako bismo se samo održali
Usred svih oluja Zlog?

Hvala nek je Bogu na milosti
Koja uvijek nađe rješenje,
Što daje snage i svjetlosti
I vodi nas u spasenje.

DOLINA SUZA

Ovu Zemlju zovemo dolinom suza,
Ali nikoga to ne čudi,
Jer sa suzama i glasnim plačem
Rađaju se na njoj svi ljudi.

Ali, nažalost, suze se nastave,
Svima nam se tako piše,
Zlo se pobrine da zaplače svatko —
Netko manje, a netko više.

Dižimo zato svoj pogled k Nebu,
A vjera i nada neka nas jača,
U radosnu budućnost koju Gospod sprema,
Da lakše prodemo ovom dolinom plača.

ČOVJEKOVO ZNANJE I DUHOVNO STANJE

Jako je dobro stjecati znanje,
Znanost je donijela dobra mnoga,
Ali njezin utjecaj može da upropasti
Kad ona sebe stavlja iznad Boga.

Nisu mogle do sada visoke škole,
Ma koliko da se trude,
Naučiti ljude da se vole
I da mir na Zemlji bude.

Eto sada se sve više uči
I jako se množi znanje,
Ali kako godine prolaze,
Među ljudima je sve teže stanje.

Znanost može osposobiti čovjeka
Da velika djela uradi,
Ali dobar karakter i posvećen život
Samo se s Bogom gradi.

Čovjek nema u sebi dovoljno snage
Da pobijedi svoje želje i strasti.
Možda samo izvana i pred drugima
Zbog ugleda i časti.

Ali kad dođe u veće iskušenje,
Često se i sam iznenadi
Kad postane svjestan u što se upleo,
Kako nisko pao, dokle došao i što radi.

Nažalost, često suviše kasno
Da bi se vatio sa puta zloga,

Da zaliječi rane, ispravi posljedice
Pogrešnog koraka svoga.

Zato svoju volju predajmo Bogu,
On nas čeka jer nas voli,
Spreman je pomoći, naučiti svakoga
Tko mu vjeruje i tko Mu se moli.

MOLITVA

Gospode, čuj naše iskrene molitve,
Vjerujemo i znamo da Ti možeš sve.

Molimo Te, mudrosti i snage nam daj,
Ti znaš kako, jer iz početka vidiš kraj.

Naše mudrovanje slabo vrijedi,
Jer gdje se i ne nadamo, zlo pobijedi.

Zato Te molimo iz sveg srca svog,
Uči nas i vodi jer Ti si naš Bog.

PISANJE

Netko sve zapisuje olovkom,
A netko djelima piše;
Budućnost će pokazati
Koje pisanje vrijedi više.

Po dobru ili po zlu
Pamti se svako djelo,
Prema tome kakve je rodove
Za potomke i vječnost donijelo.

Još ima nešto značajno:
Pobuda kojom se piše,
Jer samo ono što ljubav bilježi,
To se nikada ne briše.

Svi ćemo i danas upisati nešto
U knjigu života svog,
Neka nam mudrosti i snage daje
Svetim Duhom naš Gospod i Bog.

ZVONA PRAZAN GLAS NE DONOSI SPAS

Prazan zvuk zvona
I praporca koji zveči,
To je čovjek koji zlo radi
A imade lijepe riječi.

Uzalud je sve što priča,
Svi dokazi i sav trud;
Ako su mu djela drukčija,
Sve su riječi uzalud.

To posebno znači za one
Što kažu da istinu znaju,
Pa žele svima oko sebe
Svjedočanstvo o istini da daju.

Zato, ako te nitko o istini ne pita,
Nemoj ništa ni govoriti;
Ali živi svaki dan tako
Da te moraju pitati.

SVAKOME

Svakome je dano vrijeme
Da pokaže tko je:
Svakom riječju, svakim djelom
Dokazuje što je.

PASTI I USTATI

Svakome je od nas žao
Kada shvati da je pao,
Ili nešto pogrešno reko
Pa se uvrijedio neko.

Kad uvidi slučaj cio,
Ispravit bi tada htio,
Ali ispraviti nije lako
Jer oprostiti neće svako.

Ali ako si već pao,
Zašto bi dalje ležao?
Stoga ustani čim prije,
Mada uvijek lako nije.

Potrebno je pomoć zvati
I Isusu ruke dati,
Samo tu je za nas nada;
Čovjek je slab, lako pada.

Tko odluči s Kristom poći,
Do vječnog će cilja doći,
Da tamo u nebeskoj slavi
Sve padove zaboravi.

KOLIKO?

Koliko sam danas bolja
Nego što sam jučer bila?
Da li me je moja vjera
Barem malo promijenila?

Da li za potrebe bližnjih
Imam danas više sluha?
A u srcu više ljubavi
I krotkog poniznog duha?

Kad mi netko na žulj stane,
Da li mirno to prihvatim,
A da mu na licu mjesta
Istom mjerom ne uzvratim?

Uzalud su dobre želje
I odluke koje stvaram;
Ako nema rezultata —
Onda samu sebe varam.

IZAZOVI

Živimo u društvu ljudi
Različitih ćudi,
Svi imaju svojih mana,
Ali i dobrih strana.

Nije se baš lako snaći
Niti na kraj izaći,
Treba mnogo toga znati
Pa i taktike imati.

I to uvijek nove — za sve izazove.

NAUČI ME

Nauči me, Gospode, kako i gdje da se postavim,
A mudrosti mi daj da to mogu
Vjerom sve u Tvoje ruke da stavim
I ostanem kod Tvojih nogu.

Zato Te ponizno, Spasitelju, molim,
Svakog dana i u svemu daj nove pobjede,
Jer uvijek dolaze nova iskušenja,
Pa ona od jučer više mi ne vrijede.

SVATKO ODLUČUJE SAM

Ja ne znam kada
I kako će biti,
Kako će svi mrtvi
Opet oživiti.

Ali što Gospod kaže,
U to sumnje nema,
Sigurno će doći
Taj dan uskrsenja.

Znam da je za Njega
Sve moguće i sve lako,
Vjerujem da će onda
Uskrsnuti svako.

Jedni će tada primiti dar
Vječne mladosti,
A drugi svoju plaću
Vječne propasti.

Gospod je pravednu plaću
Svakome od njih dao,
Onako kako je za života
Svatko sam sebi izabrao.

On je sve ljude na Zemlji
Spasiti želio,
Ali svatko je sam za sebe
Odluku donio.

NE ŽIVI ČOVJEK OD KRUHA
Matej 4,4

Jesti Kristovo tijelo
I Njegove krvi piti
Znači proučavati Njegovu riječ
I njome se hraniti.

Ne živi čovjek od kruha
I onog što u usta uzima,
Nego, ako vjeruje Bogu,
Njegove riječi u srce prima.

Ne mogu drugi jesti,
A mi da budemo siti;
Tako se svatko sâm mora
Riječima Gospodnjim hraniti.

Koliko ćeš danas jesti
Od hrane što je Nebo nudi,
O tome ovisi tvoj duhovni život,
U to siguran budi.

VJERA

Vjera gleda iznad teškoća,
Drži se nevidljivoga,
Gleda prema prijestolju
Dobroga Oca nebeskoga.

Vjera se hvata za Kristovu ruku
U svakoj opasnosti,
Drži se čvrsto za obećanja
Njegove ljubavi i milosti.

Vjera daje snagu i donosi mir,
Nikada se ne koleba;
Na našem životnom putu
Svaki dan nam vjera treba.

Ali zlo paklene zamke kuje,
Da izgubim pouzdanje;
Nastoji da moju vjeru otruje,
Da zapadnem u očajanje.

Ta borba vjere je neprestana
I ona se vodi baš svakog dana,
Pa mi zato, Oče, pomoć s Neba
Uvijek i bez prestanka treba.

ANĐELI

Psalam 34,7

Anđeli Gospodnji stalno stoje
Oko onih koji se Boga boje,

Da ih čuvaju i od zla brane
Kroz mračne noći i tmurne dane.

Pa i kada sunce sija s neba,
Pomoć anđela i tada treba.

Jer mi ljudi ne vidimo sve zamke i mreže
U koje grijeh lukavo hvata i veže.

Ali anđeo vidi i budno pazi
Na svaki korak na našoj stazi,

I njemu nikada ne promaši
Nijedan od problema naših.

Onome koji ne želi da griješi
Anđeo svaki problem na dobro riješi,

Svakome tko se moli i iskreno traži
Da ga Bog vodi, čuva i snaži.

Zato oko onih koji se Boga boje
Anđeli Gospodnji stalno stoje.

NAJVEĆA ŽRTVA
Rimljanima 12,1

Mnogi se rado žrtvuju za bližnje i za Boga,
Spremni da svoja dobra ulože u to,
Iako u većini slučajeva daju od suviška svoga,
Vjeruju da je za spasenje sasvim dovoljno.

Svakako da je za pohvalu žrtvovati se za druge,
Svakog priznanja vrijedno iskreno činiti to,
Ali to od nas ne čini vjerne Gospodnje sluge
Niti to može promijeniti naše srce zlo.

Ali najveća žrtva koju čovjek može dati,
I koja jedino u Gospodnjim očima vrijedi,
Jest da se vjerom svome Bogu obrati,
Živi po Njegovoj volji i svoje "ja" pobijedi.

Nije veličina žrtve — veličina našeg dara,
Niti naših dobrih djela što činimo za druge,
Samo zajednica s Kristom promjenu u srcu stvara
I od grešnih smrtnih ljudi stvara Božje sluge.

Kad čovjek sebe daje u živu žrtvu Bogu
I kad mu bude vječnost od sadašnjosti preča,
Kad srcem i dušom ostane kod Njegovih nogu —
Od svih drugih žrtava ova je najveća.

LONČAR I GLINA

Glina je samo obično blato
Dok u ruke lončara ne dođe,
Ali će dobiti lijepe oblike
Kada kroz njegovo kolo prođe.

Nisu sve posude vaze za cvijeće
Niti lončići u koje se sadi,
Tu su tanjuri, šalice, tacne,
Jer lončar znade što radi.

Iako imaju razne oblike
I nisu svi predmeti isti,
Svaki služi svojoj svrsi
I za neko dobro koristi.

Ima li pravo glina da se buni
Zbog svog oblika i boje,
Dok predmeti od nje, ljepi, sjajni,
Na polici trgovine stoje?

Jer da nije bilo lončara
I truda kojega je dao,
Ona bi i sada bila obično blato
Za koje nitko ne bi ni znao.

A kako se često čovjek pobuni
Kad mu nije sve kako bi on to htio,
A zaboravi svoga Svoritelja
I što bi on bez Njega bio!

NERODNA SMOKVA

Matej 21,14

Puna je lišća nerodna smokva
Koje se na vjetru njiše,
Ali na granama osim lišća
Ona nema ništa više.

Istina da lišće stablo krasí
Kad se gleda izdaleka,
Ali svatko tko bliže dođe
U lišću i roda čeka.

U Gospodnjem vrtu svi smo drveće
Posađeni po planu Neba,
Svatko prema svojoj vrsti i talentu
Rodove donijeti treba.

Gospodar obrezuje i okopava,
Mnogo daje, trud ne štedi,
Ali bujno lišće vanjske pobožosti
Bez duhovnih rodova niša ne vrijedi.

Tko samo priča i mnogo znade,
A to se u djelima ne vidi,
Prije ili kasnije zbog lišća bez roda
Morat će da se kaje i stidi.

ŠTO U NEBESKIM KNJIGAMA PIŠE
Otkrivenje 20,12

Ti nisi slučajno ovdje,
Bog te je na zemlju poslao,
On te voli i brine se za tebe,
Ali ti je i dužnosti dao.

Uzmi u ruke svoju Bibliju
I uz molitvu uvijek čitaj,
Što je volja tvog nebeskog Oca
Ponizno i iskreno pitaj.

Što ćeš učiniti od svog života
Za to vrijeme što ti je dato,
Jer kad će doći posljednji dan
Nije nam nikome poznato?

Zato stani tu gdje si sada
I ozbiljno razmisli o sebi,
Svaki poklonjeni trenutak života
Na dobro upotrijebi.

Ne gledaj kako drugi oko tebe
Žive, misle i rade,
Budi svjestan da će svatko na sudu
Za sebe i odgovor da dade.

Što su za nas govorili ljudi,
Nikome neće biti važno više,
Samo će ono biti sudbonosno
Što u nebeskim knjigama piše.

MIR

Adam i Eva u Edenskom vrtu
Sretno su u miru živjeli;
Shvatili su što mir znači
Tek kad su ga izgubili.

Sve je u vrtu ostalo isto
Kao što je bilo i do sada,
Ali u svemu je nestalo mira
Pa strah i tjeskoba vlada.

Ni Edenski vrt ne vrijedi
Niti sve njegove čari;
Kada čovjek mir izgubi,
Za ničeg više ne mari.

Prekinuli su vezu s Bogom,
Mislili da znadu bolje,
A bez Njega, tog Izvora mira,
Zapali su u nevolje.

To pravilo za sigurnost i mir
Do današnjeg dana važi,
Pravi mir ima samo onaj
Tko u vjeri Boga traži.

Mada živi u nemirnom svijetu,
Za njega to mnogo ne znači,
On mir u srcu nosi
I na druge mirom zrači.

SUBOTNJE JUTRO

Jutros sam se probudila rano,
Prije zore,
Još su sjene noći pokrivala
Sve prozore.

Još je sve tiho i mirno,
Spavaju svi ljudi,
Samo se zvijezde pomalo gase
I poneka se ptičica budi.

Odmah mi je na um palo
Da ovo nije običan dan;
Danas je subota Gospodnja,
Našega planeta rođendan.

A čim se toga sjetim,
Zaboravim na sve probleme,
Velik mir mi ispuni dušu
Jer ovo je sveto vrijeme.

Hvala Ti, Gospode, za subotu,
Radujem se i sretna sam jako;
Žao mi je da svi ljudi na Zemlji
Ne osjećaju se danas isto tako.

ZAŠTO SUBOTA?

Kad je subotu čovjeku dao,
Gospod je imao plan
Da na blagoslov čovječanstvu
Bude ovaj sedmi dan.

Da to bude sveto vrijeme
Kroz godine i stoljeća,
Da na stvaranje i Stvoritelja
Uvijek iznova podsjeća.

Nije subota dana čovjeku
Da mu samo odmor bude,
Nego da sjedini i jače zbliži
Stvoritelja, žene i ljude.

Poslije šest radnih dana
Svakako da odmor treba,
Ali puno više od toga —
Veza između Zemlje i Neba.

To je blagoslov i posvećenje,
Okrepa za dušu i tijelo,
Da mir i radost u srcu
Ima čovječanstvo cijelo.

DUHOVNA MANA

1. 1. 2009.

Još jedna godina nova
U pustinji zemaljskog života.
Dovde nas je održala, Gospode,
Tvoja velika milost i dobrota.

Ti si nas izveo iz ropstva
I proveo kroz more,
Doveo si nas svojom milošću
U podnožje Sinajske gore.

Čuli smo Tvoj glas koji zove,
Upoznali smo Tvoju volju,
Pošli pustinjom ka Kanaanu
Tražeći budućnost bolju.

Hvala Ti što nam daješ manu,
Još uvijek žeđ nam gasiš,
Produžavaš svoju milost
Jer želiš sve da spasiš.

Ponovo se želimo predati Tebi
U godini koja je pred nama,
Tvoja Riječ neka nas hrani, jača,
Ta nebeska draga duhovna mana.

PRIMI JE I ČUVAJ

Grijev je čovjeka skinuo do gola,
Da se stidi, plaši i od Boga skriva,
Gurnuo u život stradanja i bola,
I sve do danas to tako biva.

Lišće od smokava nije odjeća
Koja može da odjene, zaštititi i grije,
Ali je za sve nas velika sreća
Što tako zauvijek ostalo nije.

Isus se zauzeo za naše potrebe
Kako da obuče tebe i mene,
Dragovoljno ponudio samoga sebe
Da nas svojom pravdom odjene.

Njegove ruke probodene klinom
Bijelu haljinu svakome nude,
Umro je umjesto nas, pa tim činom
Može da opravda grešne ljude.

Svatko tko vjerom dođe Kristu
Može tu bijelu haljinu da ima,
Bjelju od snijega, sjajnu i čistu,
On je besplatno nudi svima.

Uz nju je i uputstvo za upotrebu
Kako da je održavaš i da je paziš,
Da je grijeh, sumnja ili nepažnja ne uprlja
Dok tu kroz životne borbe prolaziš.

Zato dođi Kristu dok ne bude kasno,
Primi tu haljinu i na nju pazi,
Svakome već danas neka bude jasno
Da vrijeme istječe i Isus dolazi.

NE MISLI NA SEBE

Čuvaj se da nikoga ne žalostiš,
Jer u životu dosta žalosti ima,
Ne misli na sebe i svoje teškoće,
Učini što možeš, pomози drugima.

Svatko od nas svoj križ nosi,
Istina da oni nisu jednaki,
Ne gubi vrijeme da tražiš razlike,
Jedno je sigurno: težak je svaki.

Svakoga dana to je vidljivo,
Uvijek netko više, netko manje pati,
Često se pitaš zašto je tako,
Ali pravi odgovor ne možeš znati.

Po ljudskoj logici tu nema pravde,
Jednako biva dobrome i zlome,
Ta bolna iskustva vidiš kod drugih,
Ali i tako često u životu svome.

Nećeš mnogo pomoći onome tko pati
Ako se samo tužiš zbog križa svoga;
Zato zbog sebe i zbog tvog bližnjeg
Skreni pogled s patnje na Boga.

Spasitelj dragi sve vidi i znade,
On čuje svakoga tko pomoć traži,
Da bi svatko mogao svoj križ da nosi
On pomoć nudi, On jača i snaži.

PUTEVI

Jeremija 6,16

Mnogo vjerskih puteva ima,
Velik broj ljudi ide njima,
Ali dragi Bog savjetuje svima:
“Stanite na putevima!”

Jer svatko tko želi do cilja doći
Mora znati kojim putem treba poći,
Da bi mogao i danju i u noći
Kroz sve opasnosti sigurno proći.

Samo oni koji jako paze,
Raspituju se za stare staze,
Pažljivo čitaju putokaze —
Samo oni pravi put nalaze.

Jer istina je, nažalost, jako kruta:
Da čak i staza cvijećem posuta,
Ako ne pitaš za kraj toga puta,
Lako se od cilja zaluta.

Zato stani i podigni glavu,
Raspitaj se za stazu pravu
Koja vodi gore u visinu plavu
Ka vječnome domu, Bogu u slavu.

NA SEBE PAZI

*“Spasenja nema ni po jednom drugom,
jer je pod nebom to jedino ime dano
ljudima po kojem nam se treba spasiti.”*

(Djela 4,12)

NA SEBE PAZI

1. Timoteju 4,16

Koliko možeš, pomози svakome
Koji teško kroz život prolazi,
Pruži ruku onome koji pada,
Ali i na sebe pazi.

Žaloslنima reci koju riječ utjehe
O vječnosti koja dolazi,
Kada će Isus obrisati svaku suzu;
Ali i na sebe pazi.

Onome što se razočarao
Zbog trnja na životnoj stazi,
Pokaži i koju ružu na trnju,
Ali i na sebe pazi.

Onoga koji je krenuo u zlo,
I sve dublje u grijeh ulazi,
S ljubavlju zovi natrag k Bogu,
Ali i na sebe pazi.

Nahrani gladnog, odjeni golog,
Putnika primi u svoj dom,
Ali ne zaboravi da u isto vrijeme
Misliš i o spasenju svom.

Uvijek i svuda daj sve od sebe
Za dobro i spas bližnjega,
Ali da i na sebe budno paziš
Ipak je važnije od svega.

Koliko će ti vrijediti spašeno mnoštvo
Ako ti ne budeš među njima?
Zato se moli i bori u vjeri
Da budeš i ti među spašenima.

VJERA I SUMNJA

Ojačaj, Gospode, moju vjeru, otjeraj sumnje moć,
Jer ona u mome životu od dana stvara noć.

Posijana u Edenu i sada niče svuda;
Da mi ne zaguši vjeru, treba mnogo truda.

Nauči me da je oplijevim čim iznikne i kad se pojavi,
Dok svoj ružni korijen ne pusti i vjeru ne udavi.

Čak kada promijeni oblik, svoj izgled pa i boju,
Pomozi mi da je prepoznam, ojačaj vjeru moju.

ZABORAVI TRNJE

Uvijek misli i pričaj o onome što je dobro,
O svemu što hrabri i podiže,
Jer tužbom i žalopojkama
Ništa se korisno ne postiže.

Zašto da druge bodeš trnjem
Koje je već jedanput ranilo tebe,
Time nećeš izliječiti svoje rane
Niti ćeš zadovoljiti tuđe potrebe.

Ali tu ima i nešto mnogo gore:
Svaki put kada to ponavljaš,
Uvijek sebe nanovo bodeš,
U staru ranu trn ponovno stavljaš.

Kakva je korist od svega toga,
Osim uvijek novih i većih boli;
Zašto se radije ne osloniš na Boga,
Koji te toliko mnogo voli?

Pokupi sve trnje i donesi Njemu,
Moli Ga da ti zaliječi rane,
On će dati mir tvome srcu
I novu snagu za buduće dane.

Pa kada noga opet nagazi na trnje,
A to će da se dogodi,
On će nježno da trn izvadi
I za ruku će dalje da te vodi.

LJUBAZNOST

Ljubaznost postavlja sunce na tuđem nebu
I mjesec da rasvijetli tamu noći,
Ljubazna riječ ili osmijeh ispunit će potrebu
I nekoga osnažiti da može dalje poći.

Ljubaznost uvijek i svuda dobro dođe,
I svatko je rado prihvata;
Kroz zatvorena vrata uspije da prođe,
I od neprijatelja da stvori brata.

Iskrena ljubaznost može učiniti čudo
Da umornom želju za život vrati,
Kome se činilo sve bezvrijedno i ludo,
Ponovno se vesla lati.

Ljubaznost je svakome mila i draga,
Svatko voli da se s ljubaznim druži,
Ali da bi uživao sva njena blaga
Nemoj je samo čekati, već je i pruži.

Pa ćeš sretan biti ti,
A i oko tebi svi.

POMOZI BLIŽNJIMA

Pogledaj ljude oko sebe
Kako se svi samo žure,
Kako su nervozni i napeti
Samo trče i samo jure.

Ni tebi nije lako,
Imaš svoje brige i jade;
Ne zaboravi da ima i onih
Koji više nemaju nade.

Možda samo prijateljski pozdrav
Nekom tko strada i pati
Može učiniti mnogo,
Čak da nadu u život vrati.

Ili samo jedna ljubazna riječ,
Izrečena u pravo vrijeme,
Tužnoj i napaćenoj duši
Da olakša životno breme.

Jedan osmijeh i stisak ruke
Ne zahtijeva mnogo truda,
Ali ako to činiš iz ljubavi,
Možda učini čuda.

Pomaži svuda gdje možeš,
Ali ne zaboravi u svome domu svoje;
Možda oni i trebaju najviše
Ljubav i staranje tvoje.

Ne misli samo na sebe,
Sebičnost se svakome sveti,
Sretan je svatko tko se trudi
U srce bližnjima sreću donijeti.

NE TUŽI SE

O svojoj nevolji ne pričaj drugima,
Jer oni ne mogu da te shvate,
Ne žele društvo siromašnih i bolesnih,
Nego mlade, zdrave i bogate.

Čak i oni koji su ti slični
Ne vole da im se tužiš,
Zato budi obazriv i pažljiv
Prema svima s kojima se družiš.

Jer svi oni od reda
Imaju dosta problema svojih,
Zato ne mogu, a i ne žele,
Da se opterećuju zbog tvojih.

Ima samo Jedan koji rado sluša
Svu tvoju nevolju i muku.
On te voli, razumije i žali,
I nudi ti svoju pomoć i ruku.

A osim Njega ništa više
Nije ni potrebno ni važno,
Jer ljudi ako te čak i žale,
Obično žale površno i lažno.

SLUŠANJE

Da bismo dobre odnose
S bližnjima mogli imati,
Presudno je i prava je umjetnost
Znati slušati.

Da bismo ljude oko nas
Mogli da pravilno shvatimo,
Trebalo da njihove riječi i ponašanje
Pažljivo pratimo.

Nećeš pomoći drugome
Što ćeš mu puno reći,
Niti ćeš njegovo povjerenje
Time steći.

Jer ono što ti razumiješ
I shvaćaš lako,
Za njegov pogled na život
Možda i nije tako.

Zato ako želiš biti na blagoslov
Mnogih dragih duša,
Nauči prvo vještinu i umjetnost —
Kako se šuti i sluša.

GLEDAJ SVOJA POSLA

Svatko tko želi da čisti i mete
Ispred tuđih vrata,
Mora prvo da prijede
Preko svojega smeća i blata.

A da svoje smeće vidi —
Morao bi da se stidi.

Onaj tko stalno upozorava
I kritizira ono što drugi rade,
Obično ništa korisno ne radi,
Niti to znade.

Jer da svojega posla ima,
Ne bi pričao o drugima.

Oni koji su žalosni i razočarani
Što drugi griješe,
Nisu ni pokušali do sada
Da se svojih mana riješe.

Jer da su to rješavali,
Ne bi za tuđe niti znali.

Onaj tko kaže da on sve, sve vidi
I sve zna što drugi rade —
Ili je kratkovidan,
Ili problem s vidom imade.

A što je sljepoća veća,
To manje osjeća.

Ali bez problema proći neće
Onaj tko voli čeprkati tuđe smeće;
Takav se obično poslije tuži i jada
Kako nevin zbog drugih strada.

A nikako da shvati to
Da sâm sebi stvara zlo,
I da mu je to nagrada
Što svoje prste svuda ubada.

ČUDNA STVORENJA

Mi ljudi smo čudna stvorenja,
Naša se narav s mukom mijenja.

Učimo sporo jako,
A zaboravljamo tako lako.

Teško se od zla odvratimo,
A začas natrag vratimo.

Stvarno smo čudna stvorenja,
Samo dragi Bog može da nas mijenja.

GLEDAJ SEBE

Mnogi misle da imaju ljubavi,
Da sve ljude vole, to često i kažu;
Ali tako često pričaju o manama
Svoje braće i sestara s kojima se ne slažu.

I dalje oni svoj sud donose
Za riječi i postupke tuđe,
Nisu ni svjesni da su bez ljubavi
I da su sotonsko oruđe.

Kada čovjek uzima sud u svoje ruke,
Na Gospodnje mjesto staje.
A pošto je samo grešnik i smrtnik,
Pogrešan zaključak daje.

Samo Gospod vidi svačije srce
I svaku pobudu On znade,
Zato On jedini i može
Pravi sud da daje.

Blago onome tko sebe čuva
I budno na se pazi,
Da se ne bi, dok gleda druge,
Našao na pogrešnoj stazi.

Jer dok gleda na sve strane,
On ne vidi svoje mane.

SA STRAHOM I DRHTANJEM
Filipljanima 2,12

Ne gledaj samo druge oko sebe,
Što rade drugi ljudi,
Ima nešto mnogo važnije i preče —
I za to se potrudi.

Kakve su moje misli, riječi i djela,
To da gledam, prosudim i vidim,
Da se na kraju pred čitavim svemirom
Neću morati da se stidim.

Preko savjesti, prirode i Biblije
Gospod svakoga opominje i uči;
Ali On nam je dao slobodnu volju,
Svako sâm mora da odluči.

Zato se nemoj mnogo brinuti
Kako tko živi i što radi,
Nego sa strahom i drhtanjem
Svoje spasenje gradi.

OGOVARANJE

30. 12. 2004.

Netko tko voli da ogovara
Obično se ovako izgovara:
“Vjerujte da ne lažem,
Sve je istina to što vam kažem!”

A ne shvaća koliko je bijedan
I svakog žaljenja vrijedan,
Jer ni on savršen nije,
A svoje mane vješto krije.

Mudro šuti svu istinu o sebi,
Da slučajno netko doznao ne bi,
Čak je spreman i da slaže,
Samo da istinu o sebi ne kaže.

Vješto se brani, svojski se trudi,
Čudni smo mi to ljudi,
Istina da velike razlike ima,
Ali ogovaranje omakne se svima.

Kad nas nešto začudi ili iznenadi
Pa onda ispričamo što netko radi,
Onaj što je od nas tu novost doznao
Nije dalje sjediti ostao.

I njega je dirnula novost ova
Pa je još nekome rekao što imade nova,
Pa tako uz dodatke ta novost prijeđe
Sve ograde i sve međe.

Ništa više ne može da je zaustavi,
I od male se muhe golem slon napravi,
A onaj što je sve počeo poslije se čudi
Kako su drski i lažljivi ljudi.

A teško će priznati itko živ
Da je baš on za sve to kriv;
Za ono što je on prvi reko,
Sada mu je kriv drugi neko.

Zato neka nitko sebe ne vara
Da je savršen i da ne ogovara,
Jer kad neku ružnu istinu o drugima kaže,
Bližnje ogovara i ako ne laže.

Pozabavimo se malo mišlju ovom:
Kako bih se osjećao da sam na mjestu njegovom?
Stoga kad te nešto začudi, ili čak zaboli,
Umjesto da pričaš okolo, Bogu se za to pomoli.

OGLEDALO

Ne brini se mnogo
Što tvoj bližnji radi,
Na njegova nedjela
Nek ti se ne gadi,

Već stani pred ogledalo,
Gledaj svoju sliku,
Sve mane i nedostatke
Na svojem liku.

Ako to budeš gledao,
I oko toga se potrudiš,
Nećeš imati volje ni vremena
Da drugim ljudima sudiš.

Jer svi smo mi djeca
Grešnog ljudskog roda,
Nitko nije bezgrešan
Tko ovom Zemljom hoda.

Zato svakoga dana duže
Pred svojim ogledalom stoj —
Pa će ti manje smetati
Što radi bližnji tvoj.

RUŽA I TRN

Trnje i ruže na istome struku,
Trnje bode, a ruže mirišu,
Isto kao što nam život donosi
Ponekad sunce, ponekad kišu.

Dobro i zlo, svjetlost i mrak,
Ruže i trnje su simbol za to;
Isus je stvorio prekrasne ruže,
A trnje im je donijelo zlo.

Netko voli da priča o ružama,
O cvijeću što ga je obradovati znalo,
A netko opet samo o trnju
Što ga je bolo i ranjavalo.

Nije ni svjestan da drugima daje
Mirisnu ružu ili oštar trn,
I oko sebe utjecaj širi —
Ili zrake sunca, ili oblak crn.

Čovjek može ponijeti ruže,
Ono što je dobro da upamti,
A može nositi i trnje sa sobom,
Da sebe i druge bode i pati.

Nitko ne voli društvo onoga
Koji se samo jada i tuži;
A s onim tko radije priča o ružama
Svatko voli da se druži.

NE ZABORAVI

Ponovljeni zakon 4,9

Pazi na sebe, čuvaj dušu svoju
Da nikada ne bi zaboravio
Uslišene molitve i tolika dobra
Koja si od Gospoda primio.

Upamti veliku milost Neba,
Koji ničim nisi zaslužio;
Život, zdravlje i mnoga dobra
Koja ti je nebeski Otac pružio.

Kako si se samo radovao
Kad te je iz nevolje izbavio!
Čak si vidio i čuda koja čini;
Pazi da ne bi zaboravio!

Šteta što jako dobro pamtimo
Svako zlo kroz koje prolazimo,
A tolika dobra što svaki dan primamo,
Nažalost, često zaboravimo.

Molimo se Gospodu za mudrost
Da ne zaboravimo Njegove ljubavi dar,
Svoja iskustva često pričajmo drugima
Da ne bi pala u zaborav.

VINJAGA

Izaija 5,2

Vinogradar ulaže sredstva i trud,
Vinograd odgaja i pazi,
A kad dođe vrijeme da rađa —
Samo vinjagu nalazi.

Posadio je plemenitu lozu,
Sve učinio za vinograd svoj,
Ali umjesto slatkih grozdova —
Vinjagu nalazi na njoj.

Jedna pouka i opomena nama
Nalazi se u svemu tome:
Kakav rod ja donosim
Nebeskom Ocu svome?

Ima li još nešto što je trebao
A da mi to nije dao?
Kakav rod će naći na meni
Kad na Sudu budem stao?

Nije sada vrijeme da gledam i sudim
Kako drugi žive i rade,
Sudbonosno je i važno za svakoga
Kakav rod na sebi imade.

Ne vrijedi vinjaga ako je i lijepa,
Jer okus gorak ima.
Neka nam Gospod otvori oči
I po milosti pomogne svima.

ŽIVOT JE ŠKOLA

Život je škola, a ovaj svijet udžbenik.
A to učenje nije nimalo lako;
Svakoga dana, svjesno i nesvjesno,
Ispit polaže baš svako.

Lekcija za lekcijom, prilike i neprilike,
Sve nova štiva učimo;
Kakve pouke i kakve zaključke,
To sami moramo da odlučimo.

Priroda i ljudi, sve što nas okružuje,
Pouku za poukom daje,
A ove studije traju toliko
Koliko i naš život traje.

I starac sa štakama i pognuta baka
Sa ovim se potpuno slažu,
Da još uvijek uče nove lekcije
I još uvijek ispit polažu.

Sjeti se toga kad ujutro ustaneš
Da ćeš danas biti u školi,
Da naučiš lekciju i ispit položiš —
Jako pazi i Bogu se moli.

MOJA DUŽNOST

Prijatelju, zastani na časak,
Jedno bih htjela znati:
Kuda se toliko žuriš,
Dokle ćeš tako trčati?

Gospod ti je poklonio život
I vrijeme za njega dao,
Kakve koristi ako kroz njega
Budeš samo protrčao?

Pažljivo koristi poklonjeni dan,
Svaki trenutak korisno upotrijebi,
To počni odmah ujutro
Da pred veče trčao ne bi.

Za svaku našu dužnost
Što nam je od Neba dano,
Poklonjeno nam je i vrijeme
Da je obavimo valjano.

Ako ja nemam vremena
Za životne zadaće svoje,
Onda ja radim nešto drugo
Što nisu dužnosti moje.

MALI PAKET

Kada se netko uobrazi
Da od svih najbolje zna,
Svoje mišljenje tvrdoglavo brani
I samo ističe to svoje "ja".

A kada je "ja" na prvome mjestu,
I kad je od svega veće,
Tada nitko u njegovoj blizini
Nema ni mira ni sreće.

Često ni ne zna da svojim stavom
Sve druge ponižava i vrijeđa,
Pa se često čudi, tuži i jada
Kako mu svi okreću leđa.

Ne želi da prizna svoju manu,
Nego krivi sestru ili brata,
Pa se u svoje uvrijeđeno "ja"
Sve jače i čvršće umata.

Ali čovjek umotan u samoga sebe
Prilično je mali paket
Od koga nema nikakve koristi
Ni Nebo, a ni ovaj svijet.

ŠTETA VREMENA

Dugo sam jutros u krevetu,
Prije nego sam ustala,
Dugo, dugo proučavala
I Bibliju čitala.

A kada sam prestala čitati
I sve knjige ostavila,
Odjednom sam sama sebi
Ozbiljno pitanje postavila:

Iz svega ovoga što sam
Danas čitala i učila,
Što sam od toga shvatila
I što sam važno zaključila?

Jesu li to bile samo informacije
I neko novo znanje,
Ili mi je to pokazalo
Moje pravo duhovno stanje?

Jesu li to za mene bila
Samo nova obavještenja,
Ili će u mome životu od sada
Nešto nabolje da se mijenja?

Ako se kod mene danas
Ne događa baš nikakva promjena,
Onda je zbilja i nažalost —
Šteta vremena.

MISLI O MISLIMA

Misli su velika tajna,
Ali obično zakratko,
Jer čim se otvore usta —
Odmah ih dozna svatko.

Gospodar nad mislima
Gospodar je tijela,
Jer kakve su misli,
Takva su i djela.

Misli su kao ptice,
Bez pitanja lete preko glave,
Samo moramo dobro paziti
Da zle misli gnijezdo ne naprave.

Najviše treba paziti na misli,
Jer one su gospodar tijela,
Ono što se odvija u glavi
Dokazuju riječi i djela.

Borba za um je najveća borba
Koja se ikada vodila,
A pobjeda nad mislima najveća pobjeda
Koja se ikada dobila.

Kad bi se naše misli pokazale na ekranu
Da ih svatko može vidjeti,
Kod svakoga bi se našlo nešto
Zbog čega bi se morao stidjeti.

Tko ne želi da svojim mislima luta,
Niti okolo da skita,
Neka se puno više moli Bogu
I svoju Bibliju više čita.

GNIJEZDO

Misli nam kroz um prolijeću
Kao ptice iznad glave,
Ne možemo zabraniti da prolete,
Ali možemo da gnijezdo ne naprave.

Sve ono što oko sebe gledamo,
Slušamo ili doživimo,
Te slike nam se poslije vraćaju
Da o svemu ponovno mislimo.

A zlo se i na tome polju
Uvijek uporno trudi,
Da se sjećamo svih svojih pogrešaka
I uvreda od drugih ljudi.

Pa se onda uvijek iznova
Bodemo na isto trnje,
A tamne slike iz prošlosti
Postaju još gore i crnje.

A dok se tim mislima bavimo,
Zaboravljamo na Goglotu,
Na velike blagoslove i izbavljenja
Što smo primili u svome životu.

Zato otjerajmo zle misli
Kad nam se u glavi pojave,
Jer ako se s njima dugo borimo,
Sigurno će gnijezdo da naprave.

(U gnijezdu će izleći još i mlade,
I kakve će biti posljedice —
Tko to može da znade?)

U DUBINE MORA

Mihej 7,19

Dragi Bog čuje iskrene molitve
Poniznog ljudskog stvora
Pa sve grijehe priznate u pokajanju
Baca u dubine mora.

Zašto nam onda ipak naši grijesi
Tako često na um dolaze,
Ako se oni stvarno tamo duboko
Na dnu mora nalaze?

To naš neprijatelj još čuva sliku,
I uživa da nam je pokaže;
Da nam se to ne može oprostiti —
Uvijek iznova laže.

Pokušava, ako je ikako moguće,
Da obeshrabri i razočara,
Pa da na srcu ranjenom od grijeha
Još i nove rane stvara.

Zato kad ti Sotona pokaže sliku,
Ti u molitvi oči zatvori,
I svoj zavjet s dragim Isusom
Vjerom i predanjem obнови.

Ne dopusti zlu da te lažima muči,
Uvijek iznova da te pati i kinji,
Oprosti i zaboravi sve svoje grijehe,
Ali, ni tuđe ne spominji.

GDJE ĆEŠ BITI KADA DOĐEŠ TAMO?

Skoro svi ljudi imaju svoj plan
Za cijeli život i za svaki dan
Pa zato odmah ujutro, to se znade,
Krenu da po planu sve i urade.

Obično se to sve i ostvari tako;
Ali čak ako krene i naopako,
Nitko zato ne odustaje od plana,
Nego sve to uradi sljedećeg dana.

Jako smo marljivi za svoje potrebe:
Trudimo se, radimo, ne žalimo sebe.
Ali, nažalost, drukče su priče
Kada se spasenja i vječnosti tiče.

Imamo mi i za to jako dobar plan,
Samo ne baš danas, nego neki drugi dan,
Kao da nam se s tim baš i ne žuri,
Dok nam dani prolaze i vrijeme juri.

Ne stignemo, eto, da u svakom danu
Ostavimo brige jedan sat na stranu —
Za molitvu, proučavanje te duhovne hrane,
Za zajednicu s Bogom i za predanje.

Da kupimo “ulje”, tu svjetlost sa Neba,
Bijelu haljinu primimo koja nam treba,
Da srce i misli podižemo gore,
Sve bliže Bogu u nebeske dvore.

Tako će nam doći i posljednji čas,
A tad će se naći baš svatko od nas
Točno tamo kud danas korača:
Ili carstvu slave, ili u jezeru plača.

STARI I NOVI ČOVJEK

Kako da skinemo svoju grešnu prirodu?
Kako da je sa sebe svučemo
I novu prirodu, kao čistu haljinu,
Da na sebe obučemo?

Kad bi se to moglo kao odjeća,
To ne bi problem za nikoga bio,
Ali kad je grešna priroda dio našeg bića
S kojom se svako od nas rodio;

Kad nam je srce zlo od rođenja
I opako više od svega,
Biblija za srce jasnu ocjenu daje:
Da nitko od nas ne poznaje njega.

Uzalud se čovjek svim silama trudi
Da svoju grešnu prirodu mijenja;
U svojoj sili, pored najbolje volje,
Za to nema snage niti rješenja.

Zato nas dragi Isus s ljubavlju zove,
Dok naše želje i naše borbe prati:
"Dođite k meni umorni od borbe,
Ja ću vam pobjedu dati!

Ja želim i ja mogu da vas obučem
U bijelu haljinu pravde svoje,
I u dubine mora da zauvijek bacim
Svu prljavu odjeću prošlosti tvoje.

Ta nova priroda, to je moja pravda,
A s njom ću vam i spasenje dati.
Ali ostanite kod mene, jer vaša grešna priroda
Uvijek će pokušati da vam se vrati."

PROLAZNOST ŽIVOTA

*“Jer Bog nije poslao svoga Sina
na svijet da sudi svijet,
nego da se svijet spasi po njemu.”*

(Ivan 3,17)

SMRT NIJE SVEMU KRAJ, TO SIGURNO ZNAJ

Koliko vrijedi život ako je smrt kraj svemu,
I ako poslije njega više ništa ne postoji,
Ako je jedina budućnost koju imamo u njemu
Hladna crna raka koje se svatko boji?

Ako poslije brobe, svih briga i teškoga rada
Trebalo zaklopiti oči da se više ne otvore,
Ako je život samo ono što imamo tu i sada,
Koliko ima smisla da se ljudi za njega bore?

Sreća da nije sve tako crno kako izgleda sada,
Mada tu okrutnu stvarnost ne možemo poreći,
Smrt nije kraj svemu: postoji blažena nada
Da čovjek može iz smrti u vječni život prijeći.

Život je dar od Boga i On nam ga je dao,
Nismo slučajno ovdje, bez plana i razloga,
Za svakoga On znade i svakoga je pozvao
Da mudro koristi dane kratkoga života svoga.

Život je samo škola i na ispit dolazi svako,
Mada svi ljudi na Zemlji ne idu u razred isti,
Svladati gradivo života nikome nije lako,
Ali svatko ima priliku da na dobro iskoristi.

Tvoja vječna sudbina u tvojim se rukama nalazi
Jer sam ćeš za sebe na Sudu morati stati,
Ne igraj se sa životom, moli se i budno pazi,
Svjestan da ćeš i danas za nešto ispit dati,
A propuštena prilika nikada neće da se vrati.

NAIN

Luka 7,11-15

Svitalo je jutro, kao uvijek do sada,
Zaplavila zora, oglasili se pijetli,
Istok je počeo da se crveni
I malo-pomalo sve jače da svijetli.

Zlatno se sunce rađa i sve što je živo budi,
Na ulicama Naina sve više je veselih ljudi.
Samo jedna udovica neutješno plače,
Jer svojega jedinca ne može da probudi.

Zaspalo je momče ove crne noći
I majku zavilo u još crnju tamu
Bez izgleda da joj više ikad svane zora,
Ucviljenu, bez zaštite i potpuno samu.

Cijeli grad je pošao da bol s njom podijeli
I da je podrži u njezinom jadu,
Ali sva ta pažnja, iako je draga,
Ne budi joj sina, ne vraća joj nadu.

“Ne plači!” — nježno reče neki stranac
I mrtvački sanduk rukom prihvati,
Pa zovne mladića, iz sna ga probudi
I živog i zdravog udovici vrati.

“Ne plači!” — i danas Isus nježno kaže
Svakome tko zbog smrti nekog dragog pati,
Jer Isus će sve mrtve probuditi u život
Kada se uskoro u slavi On na Zemlju vrati.

SADAŠNJOST
Galaćanima 6,10

Prošlost — to je sada sjećanje,
Budućnost — to je samo san.
Ono što svatko od nas ima
To je samo današnji dan.

Ne plači zbog prošlosti,
Nju nitko ne može da vrati,
Ne strahuj zbog budućnosti,
Nego ovo “danas” ozbiljno shvati.

Vrijeme je jako dragocjeno,
Ono nam je dar sa Neba,
Zato današnje prilike
Mudro koristiti treba.

Svaki trenutak je važan,
Na dobro ga upotrijebi,
Da bude na korist i blagoslov
Tvojim bližnjima a i tebi.

Sve svoje današnje dužnosti
Marljivo i pošteno obavi,
Ne zbog priznanja i pohvala,
Nego voljom i ljubavlju napravi.

U molitvi svoj život predaj Bogu
Svakoga novoga jutra,
I sve ono što možeš danas,
Nemoj ostavljati za sutra.

JACI OD SMRTI

Čitava naša planeta
Zapravo je veliko groblje,
Gdje smrt kao u zatvoru
Čuva svoje roblje.

Svatko tko se na Zemlji rodi
Ista ga sudbina čeka,
Jer za smrt još do sada
Nije se našlo lijeka.

Još se nije pronašao izum
Da ovaj zatvor otvori,
Pored svega znanja i nauke
Za koje se vjekovima bori.

Već šest tisuća ljeta
Smrt ovom planetom hara,
U grobove kao u zatvor
Sve od reda zatvara.

Ali ne boj se smrti
I za umrlima ne plači —
Uskoro dolazi Onaj
Koji je od smrti jači!

IZBROJENI DANI

Psalam 39,4

Pokaži mi, Gospode, moj kraj
I dokle će trajati dani moji,
Jer znam da je to zapisano
I u Tvojim knjizi stoji.

Pedljem izmjerio si mi dane,
Moj život prolazi kao sjena,
Nestaje kao magla i dim,
Osuši se kao trava zelena.

Ništa je svaki čovjek živ,
Mada on to teško shvaća,
Ali prije nego što i misli
On se u prah vraća.

Moj život bliži se kraju,
Ja to osjećam i znadem,
Pa se eto često pitam:
Koliko još dana imadem?

Na svakom poklonjenom danu
Od svega srca Ti hvala,
Pomozi mi da bih to darovano vrijeme
Pravilno iskoristiti znala.

A kada bude, Gospode, došao
I moj posljednji dan,
Pomozi da u Tvoje ruke duh svoj predam,
Da u Tvome miru utonem u san.

PIJESAK U RUCI

Samo je jedan život, koji će brzo proći,
Svejedno koliko će godina trajati,
Smrt će svakome u posjet doći.
Mada čovjek o tome ne želi razmišljati.

O kada bi to ljudi mogli da shvate
U svoje mlado doba,
Kako će svi dani da brzo prolete
I kako se na brzinu dođe do groba,

Drukčije bi koristio svatko svoj dan,
Svaki bi mu trenutak dragocjen bio,
Ne bi ga mnogo smetalo što drugi rade,
Što je netko rekao ili učinio.

Više od svega bilo bi važno
Što se za mene u knjige piše:
Što Nebo bilježi kraj mogeg imena,
Dobro ili zlo, čega ima više?

Život je kao pijesak u ruci,
Uzalud ga šaka steže;
Kao što on procuri kroz prste,
Tako naši dani bježe.

Vrijeme je neprocjenjivo blago
I to "danas", "sutra" naše nije;
Na dobro koristiti svaki trenutak —
U tome se tajna uspjeha krije.

TRČANJE ZA VJETROM

Koliko mnogo truda i rada
Čovjek je spreman dati,
A da je sve bilo "trčanje za vjetrom",
Na svoju žalost na kraju shvati.

I da je to što mu je izgledalo veliko,
Dobro, potrebno i jako važno,
Vremenom nestalo kao oblak,
Bez vrijednosti, propadljivo, lažno.

Pa da se onda iz svega toga
Barem malo nečemu nauči;
Nego i dalje "trči za vjetrom",
Sekira se, žuri se, bori i muči.

Dok iznenada smrt pred njega
Svoju oštru kosu stavi,
A crna raka na nekom groblju
To trčanje zaustavi.

DOM GDJE NEMA SMRTI

Ja s vjerom čekam dan da se Isus vrati,
Taj veliki dan kada će On doći
Da nestane grijeha smrti i bolesti,
Kada će sve patnje, tuga i bol proći.

Da zaboravim sve suze i stradanje,
Sve rane da zacijele, boli da se ublaže;
Znam da će On ispuniti svoje obećanje,
Jer On sve ispuni što jedanput kaže.

O, kako će to biti veliki, svečani dan!
Pokušavam da tu sliku sebi stvorim,
To nije lako, mada sva obećanja znam,
O njima mislim i često govorim.

Sresti svoje mile i uvijek zajedno biti
U mnoštvu vjernika iz svih stoljeća,
Teško je sada taj susret zamisliti,
Kolika će to biti radost i sreća!

Kada mi jedan moćni anđeo priđe
I kaže: "Ja sam na Zemlji tvoj pratilac bio,
Čuvao sam te, branio danju i noću,
I od mnogih zla te izbavio."

Ali više od svega sresti Spasitelja,
Vidjeti ranjeno čelo i ruke probodene,
Te blage oči i pogled pun ljubavi —
A sve je to podnio radi mene.

Kada s Njegovih usana čujem svoje ime
I On me povede u moj nebeski stan,

Taj dom u cvijeću koje nikada ne vene;
O kako će to biti veliki i svečani dan!

Zaboraviti brige, strah i živjeti vječno
U miru i radosti nebeskog raja!
Pomozi mi, Oče moj, da to vjerom gledam
I u borbi života izdržim do kraja.

SLOBODA

Začet u grijehu, rođen u zlu,
Izbora nema — čovjek je tu.
Svojim je rođenjem postao rob,
A na kraju puta čeka ga grob.

Tako bi bilo i tako ostalo
Da se Nebo nije umiješalo:
Da čovjeka spasi načinjen je plan,
Da roblje vrati, otkup je dan.

Zlatna sloboda nudi se svima,
Daje se svakome tko god je prima,
Samo jedno pravilo ovdje važi
I samo se ovo od svakoga traži:

Svoje grešno stanje ozbiljno da shvati,
Iskreno se pokaje i Bogu se vrati,
Njemu da dopusti da ga uči, vodi,
Iz okova grijeha ka zlatnoj slobodi

NE VRIJEDI

Ne vrijedi se čitavog dana
Bojati noći,
Jer ona će svakako doći.

Bolje mudro koristi svaki trenutak
Suncem obasjan
Dok traje dan.

Niti se vrijedi brinuti i sekirati
Još od rana jutra
Što će biti sutra.

Kad je ovome današnjem danu
Dosta svoje muke i zla
Pa je briga za sutra suvišna.

Ne vrijedi opteretiti sebe
Ljudskom pakošću i zlobom,
Kad imaš svojih briga pred sobom.

Ali najlakše ćeš riješiti
Sve probleme života svoga —
Ako se uvijek i u svemu
Osloniš vjerom na Boga.

MATI

Iako je jako stara
I teška je bolest prati,
Gubitak je ipak bolan
Kad umire mila mati.

Dragi su nam svi rođaci,
Prijatelji i svi znanci,
Ali nitko ne može dati
Ono što nam daje mati.

U toj tuzi i u jadu
Hvala Bogu za blaženu nadu
Da će Isus, kad se vrati,
Probuditi milu mati.

GLEDATI KROZ SUZE

Teško je kroz suze gledati.
Uplakane oči kako da vide
"Da onima koji ljube Boga
sve na dobro ide"?

KARAKTER

Gospod kroz svoju Riječ kaže
Da je smrt samo san,
I da poslije noći grijeha
Dolazi uskrsnuća dan.

Obećao je da će otvoriti grobove
I sve u život zvati
Kada se navrši vrijeme
I On se na Zemlju vrati.

Svatko će da se probudi
Na posljednje trube zov
I imat će novo tijelo,
Ali ne i karakter nov.

Spasenje je dar od Boga,
Ali karakter nije dar,
Njega svojevoljno gradi
Svatko, i mlad i star.

Važno je ovo znati,
Svaki dan misliti na to,
Od toga zavisi vječni život,
Ili propasti vječito.

GROB

Svatko mora umrijeti,
Sve ljude čeka grob.
Ma što mislio o sebi,
Čovjek je smrti rob.

Uzalud je carska kruna,
Sva sila i sva moć;
Svi ljudi su u smrti isti,
U grob svatko mora poć.

To je jako žalosna stvarnost
Jer svatko se smrti boji,
Ali u tome mraku
Jedna svjetlost postoji:

Grob nije zadnja stanica
Na kojoj se zauvijek ostaje,
Svojim uskrsnućem Isus
Čovjeku nadu daje —

Da se ne plaši groba,
Jer to je mjesto sna,
Jer On će uskoro doći
Da probudi i život dâ.

DVA USKRSNUĆA

Ivan 5,29

Umiranje i smrt nitko ne voli,
Mada znamo da nas to čeka,
Čovjek se bori dokle god može
Da za to nađe lijeka.

Sve živo se boji smrti,
Mada je ona samo san
Iz kojeg će se svatko probuditi
Kad dođe taj posljednji dan.

Nije grob čovjeku vječna kuća,
Mada često kažu tako,
U Bibliji jasno piše
Da će ustati svako.

Ali u kojem uskrsnuću? —
Pitanje je za mene i za te.
Da li u prvom — daru vječnog života,
Ili u drugom — da mu po djelima plate.

SJENKA CRNE CRTE

Jedna tamna crta napisana tugom,
Obojana bolom, suzama posuta,
Iz jednog pokoljenja nastavlja u drugom,
Uvijek je prisutna duž životnog puta.

Svojom je crnom bojom brisala imena,
Odnosila u zaborav ljubavi i tuge,
Uspjehe i promašaje iz prošlih vremena,
Moćne gospodare i ponizne sluge.

Bez razlike što su bili u svome vremenu,
U istoj su crnoj crti redom nestajali,
Zaborav je pokrio čak i uspomenu,
Kao da nikada nisu postojali.

Čovječanstvo je do sada sve od sebe dalo,
Do današnjeg dana još uvijek se trudi
Da bi to crno pisanje nekako stalo
Pa da sretno i vječno žive svi ljudi.

Ali uzalud borba, svaki plan i trud,
Mada se znanje i tehnika množe;
Mnogo je čovjek postigao, ali uzalud,
Toga crnog suputnika izbrisat ne može.

Čak i kad bi uspio da zagospodari
I tu crnu crtu svojom snagom riješi,
Ne bi bilo uvjeta da svoj cilj ostvari
Jer bi samo i dalje nastavio da griješi.

A u grijehu nema sretnoga života,
On čovjeku donosi stradanje i muke.

Vječni život nudi Božja milost i dobrota
Svakome tko sebe daje u Njegove ruke.

Blizu je to vrijeme, Bog nam to obećava,
Kad će crna crta prestati da piše.
Nestat će ona i grijeh u moru zaborava
I nikada se neće ponoviti više.

S MALO RIJEČI
REČENO DOSTA

“Velik je Jahve! Milo mu je spasenje
sluge njegova!”

(Psalam 35,27)

LJUBAV I BOL

Smrt drage osobe donosi bol
Koji ne može da izliječi nitko od ljudi,
A ljubav ostavlja uspomene
Koje ne može da ukrade nitko,
Ma koliko da se trudi.

ČEKAJ JUTRO

Psalam 30,5

Nemoj zbog svojih briga i problema
Provoditi duge besane noći;
Pomoli se, svoj teret prepusti Bogu,
Jer jutrom može za sve rješenje doći.

KAJANJE

Nemoj kajanjem zbog onog od jučer
Trošiti vrijeme ovoga jutra,
Nego se potrudi da danas nešto ne uradiš
Zbog čega bi se mogao kajati sutra.

PRIJATELJ ILI NEPRIJATELJ?

Izreke 17,17

Ako želiš znati tko ti je pravi prijatelj,
A tko to baš i nije,
Samo neku grešku napravi.
Odmah će se pokazati tko ti je lažan prijatelj
A tko ti je neprijatelj pravi.

KAD MISLI ODLUTAJU

Što da radiš kad sjediš i čitaš Bibliju,
A misli ti odlutaju?
Na iste se stihove iznova vraćaš,
A misli odlutaju, ništa ne shvaćaš?

A kao da ti neki glas kaže:
"Pa ne moraš ti čitati baš sada!
Čitat ćeš sutra, imadeš ti kada."

Samo se pomoli i nastavi čitati;
Bez molitve će i sutra —
Tvoje misli odlutati.

GRIJEH

Hvala Ti, Gospode, što opraštaš grijehe,
I onome tko se kaje Ti daješ utjehe.

Pomozi, molim Te, da uvijek vjerujem Tebi,
Pa da i ja opraštam i drugima i sebi.

Uvijek svjesna strahote grijeha, on nije sitnica,
Da se kajem zbog grijeha,
A ne njegovih posljedica.

BOJE

Kada bi trava i drveće bilo sivo,
A crno i smeđe kad bi cvijeće cvalo —
Kako bi to za naše oko bilo,
I kakvu bi prirodi sliku dalo?

Nismo ni svjesni što nam znače boje,
Zelenilo šuma, plavetnilo neba,
Šarenilo cvijeća, sjajne zrake sunca,
Koliko nam znače, koliko nam treba.

Ali naš Stvoritelj što se za sve brine
Zbog našega dobra sve nam je to dao,
Hvala Mu i slava za prekrasne boje,
Što nam je iz ljubavi sve to darovao.

CRVENI CVJETOVI

Crveni cvjetovi, kao kapi krvi
Koja je prolivena davno za naš spas,
Cvatu u žitu i svuda po polju
I crvenom bojom opominju nas.

“Da možemo cvasti” — kao da šapuću —
“I ljepotom svojom ukrasiti svijet,
Isus je na križu svojom svetom krvlju
Darovao boju za svaki naš cvijet.”

TIKVE

Pomaže đavo uvijek onome
Tko sa njime tikve sije.
Znade da će o njegovu glavu
Moći da ih i razbije,
Pa se već unaprijed slatko smije.

ČUDNO

Čovjek nema mudrosti ni snage
Da sam sebe spasi od grijeha zloga.

A čudno, sveg tog ima dovoljno —
Da se okrene i udalji od Boga.

SVEKRVE I SNAHE

Svekrva je majka — ali svoga sina,
A snaha je kćerka — ali majke svoje.
Njih dvije mogu biti prave prijateljice
Ako Boga ljube i Njega se boje,
Bit će na blagoslov jedna drugoj
I usrećit će u domu svoje.

BIBLIJA

Biblija je riznica blaga
Gospodnje milosti,
Istine su njene silne, neprolazne,
One dosežu do vječnosti.

Svatko može da je otvori
I njenim se blagom bogati,
Samo ako vjeruje što u njoj piše
I njene savjete prihvati.

RIJEČ GOSPODNJA

Riječ je Gospodnja svjetlost
Što razgoni grijeha noć,
Obasjava životnu stazu
Kojom čovjek mora proć.

Riječ je Gospodnja hrana
Za gladna srca ljudi,
A svima žednima istine
Vodu života nudi.

SJETVA I ŽETVA

Ako u brazde svoga bića
Stavljaš sjeme vjere i nade,
Niknut će mir i povjerenje,
I žetva da ti blagoslov dade.

A ako siješ propuh i vjetar,
Oluju ćeš morati žeti;
Zato razmisli dobro dok siješ
I uvijek se žetve sjeti.

NACIJE

Bog sve ljude voli, svatko Mu je mio,
Bilo koje boje kože ili nacije on bio.

Bilo koja rasa ljudi, kad se usporedi,
Ili bogat, il siromah — podjednako vrijedi.

Isus je za svakog umro i sve k sebi prima,
Za spasenje svaki čovjek mogućnosti ima.

Pred Tobom su svi jednaki, i crni i bijeli,
Zato Tvoje dijete nikad nacije ne dijeli.

JEDINSTVO

“Ujedinjeni narodi” se zovu,
Ali pravoga jedinstva tu nema:
Dok o miru puno pričaju,
Svatko se za rat potajno sprema.

Zato i pored svega svog truda
Ne mogu da se ujedine,
Jer svaki samo na sebe misli
I samo se za svoje interese brine.

ZAJEDNIŠTVO

Kada je Bog Adamu udahnuo dah života
Čovjek je primio veliki nebeski dar;
U sebi je imao djelić svog Stvoritelja,
Za čitavo čovječanstvo jako velika stvar.

Kada se Isus rodio u betlehemskoj štalici,
Opet su bili Bog i čovjek u jednome;
On će zauvijek ostati povezan s nama,
Neka Mu je hvala na daru tome!

LICEMJERJE

Licemjer lice mijenja:
Jedno misli a drugo kaže,
Smiješi se i kad zlo snuje,
Zaklinje se čak i kad laže.

Ali se uzalud muči i pretvara
Dok se licemjerno trudi,
S time se ne ide jako daleko,
To brzo shvate i doznaju ljudi.

Dok on misli da vara druge,
On upravo samo sebe vara,
Time ne dobiva ni mira ni sreću,
Nego sebi samome muku stvara.

UZALUD

Koliko naša snaga i znanje vrijedi
Kada se sa stvarnošću usporedi?

Prošlost ne možemo vratiti,
Sadašnjost promijeniti, niti shvatiti,

Budućnost ne možemo da znamo;
Pa što li još možemo i imamo?

Uzalud se ponosno u prsa bijemo
Kako mi sve možemo i sve umijemo.

MUDRE IZREKE

“Da je mladost ludost
I da je starost žalost”,
U narodu se tako kaže.
“Da će svakoga pitati starost
Kuda mu je prošla mladost”,
Kao mudre izreke važe.

Ali ima još jedna izreka
Sudbonosna za svakog čovjeka;
Dobro je da je čuje svako,
Jer to nisu prazne priče,
To se spasenja tiče,
A glasi evo ovako:

“Ako u svojoj mladosti
Dane protraćiš u ludosti,
I ne pobijediš sebe,
Tvoje sadašnje mane
I sve one slabe strane —
U starosti će pobijediti tebe.”

ZLO

Istina je da u svijetu vlada zlo,
Ali nije u bîti najgore to,
Nego ako zlo zavlada u srcu mom
Pa tako uđe i u moj dom.

ŽURBA

Naša je nevolja u tome sva
Što nikada nemamo vremena.
Uvijek se samo žurimo
Pa kroz mladost i život projurimo.

Ali kada shvatimo da on prolazi,
Tada nam tek svijest dolazi:
Da smo dovoljno vremena imali,
Ali ga iskoristiti nismo znali!

Uzalud nam tada žao —
Vlak je odmakao.

JEZIK NEBA

Ljepota prirode cijele, dolina i gora,
Šarenilo cvijeća, plavetnilo mora...

Priča istu priču svakome čovjeku,
Gdje bilo da živi na njegovom jeziku.

Tu ne treba riječnik, ni tumač ne treba,
Jer govor prirode to je jezik Neba.

BOJATI SE BOGA

Kada se bojimo Boga, ne trebamo se zla bojati.
Ako se bilo što događa, možemo u miru stajati.

Bojati se trebamo samo ovoga:
Da se prestanemo bojati Boga.

VLASNIŠTVO

Čovjek znade da je Bog vlasnik svega
I da On vlada nad nama svima,
Ali ipak želi da sâm po svojoj volji
Upravlja onim što ima.

Zaboravlja da na svijet nije ništa donio,
I da ne može ništa sa svijeta sa sobom ponijeti,
Da je tu samo gost, da je naš život kratak,
I da će kao kratak san jako brzo da proleti.

SVE

Svaki otkucaj srca, svaki udisaj zraka,
Neobjašnjive tajne u radu mozga tvog;
Svaki pokret oka, ruke i koraka laka
Održava moć i sila koja se zove Bog.

ANĐEO

Psalam 91,11

Anđeli, ta draga nebeska bića,
Uvijek su i svuda oko nas.
Naše oči ne mogu da ih vide
Niti uši da čuju njihov glas.

Njihovu pomoć već i sada može
Osjetiti svatko tko pazi i tko želi;
Ali što je sve i koliko učino za nas,
Doznat ćemo kad ga budemo sreli.

TAJNE

Ponovljeni zakon 29,29

O svemu onome o čemu Biblija šuti,
Neka šute i ljudi.
Tajne koje ona ne otkriva,
Neka se ni čovjek ne trudi.

Naš je razum jako ograničen
Da bi sve mogao da shvati,
Na mnoga naša pitanja će Gospod
Tamo u vječnosti svakome odgovor dati.

A dotle neka nas vjera vodi,
Iskustvo neka nas hrabri i jača
Svakoga dana dok koračamo
Ovom dolinom plača.

PITANJE I ODGOVOR

— Kada si u Getsemaniju i na križu, Isuse,
Gorku čašu pio,
Koji Ti je naš grijeh, Gospode dragi,
Od svih najteži bio?

— Svaki grijeh kao oštar nož
Probadao je moju dušu i tijelo;
Mene nisu ubili ni Židovi ni Rimljani,
Nego grešno čovječanstvo cijelo.

RAZGOVOR
ZA NOVU GODINU

“Ali tko ustraje do konca, bit će spašen.”

(Matej 24,13)

RAZGOVOR ZA NOVU GODINU

Četvero djece izlazi pred gledatelje. Na sebi imaju brojeve godine koja je na izmaku.

Potom dolazi peto dijete koje na sebi ima broj nove godine te pokušava stati na mjesto stare godine.

STARA GODINA:

Stani, stani! Zašto me guraš?

Ne ide to baš tako!

Kud si navalila, kud ti se žuri?

Došla si rano jako.

Još nisam završila sve svoje djelo

I sada ne mogu poći.

Kad budem gotova, daj pričekaj,

Onda ti možeš doći.

NOVA GODINA:

E, sestro moja, meni je žao,

Ali istina je kruta;

Tvoje vrijeme sada je prošlo,

Makni mi se s puta.

(Gurne je i stane na njezino mjesto.)

Ti više nemaš nikakve šanse,

Neka ti bude jasno,

Prilike za tvoj rad više nema,

Sada je za tebe sve kasno.

STARA GODINA:

Kasno, kasno, zauvijek kasno:

Zar nemam više ni dana, ni noći?

I nikada, nikada, kroz cijelu vječnost

To ispraviti neću moći?

(Rukama pokrije lice.)

NOVA GODINA:

To je zbilja veliki gubitak,
Vjerujem da ti nije lako,
Želim da se naučim iz toga
Da i ja ne učinim tako.

SVA DJECA:

Sve svoje dužnosti vjerno uradi,
Počni već od rana jutra,
Da i ti ne prođeš ko godina stara,
Jer tko zna što će biti sutra.

AUTORICA O SEBI

Rođena sam 7. rujna 1929. godine u malom baranjskom selu Dražu, u seljačkoj obitelji Matije i Dragice Balaž. Nakon što sam završila četvrti razred osnovne škole, moja se obitelj preselila u susjedno selo Gajić, gdje sam završila osnovnu školu i udala se za Matiju Balatinca. Dobili smo dvoje djece, sina Stipu i kćer Jelicu, živjeli sretno i bavili se poljoprivredom i pčelarstvom do 1994. godine.

Zbog ratnih zbivanja otišli smo preko Mađarske za daleku Australiju, gdje su nam već bila djeca sa svojim obiteljima, i tu osnovali svoj novi dom u Sydneyu.

Od djetinjstva sam jako voljela čitati, a posebno ono što je rečeno u stihu. Ne znam kako, ali i sama sam počela svoje misli i osjećaje oblikovati i zapisivati u stihovima. Oduvijek sam voljela prirodu i njezine ljepote i divila se Stvoritelju svega toga. Njega sam gledala u svakom cvijetu i listu. Sve mi je govorilo o Njegovoj ljubavi i savršenstvu, čak i svaka pahuljica snijega.

Željela sam svoje osjećaje prema Bogu izraziti u stihovima, i tako je sve počelo. Prvo sam zapisivala po raznim papirićima, potom negdje u bilježnice, a kasnije sam sve počela zapisivati i sakupljati u zbirke.

Prvu knjigu s 305 pjesama, kojoj sam dala naslov *Pjesmom svojom slavim Ga*, objavila sam 2004. godine u Zagrebu. Druga knjiga pod naslovom *Moja molitva* izišla je također u Zagrebu, 2009. godine.

I ovom trećom zbirkom pjesama naslova *Poziv ljubavi* želim slaviti Boga i svima do kojih dođe

ova knjiga savjetovati da se odazovu pozivu te velike božanske Ljubavi koja daje snagu u životnoj borbi.

Dragi Bog, naš Stvoritelj, svakoga od nas poznaje i voli. Pa iako život na ovoj Zemlji nikome nije lak, oni koji se vjerom i molitvom oslone na Boga mnogo će lakše podnijeti sve terete, probleme, gubitke i boli. Ovo kažem iz osobnog iskustva koje sam stjecala u svojem, po Njegovoj milosti dugom životu. Sva istina o toj Njegovoj božanskoj ljubavi koja zove sve ljude nalazi se u Bibliji, toj najstarijoj knjizi, Knjizi nad knjigama koja je, začudo, uvijek suvremena. Počela sam je čitati kad sam naučila slova, i čitam je još uvijek, svaki dan. Ona mi je uvijek davala odgovore na sva teška životna pitanja, snagu i utjehu u svakome danu i u svim problemima. Oduševljava me to što mi je u djetinjstvu, mladosti, zrelih godinama pa i sada u dubokoj starosti Božja riječ uvijek bila nepresušivi izvor snage, savjeta i mira u svemu što donosi život.

Moja je iskrena želja da vas zbirka *Poziv ljubavi* upozna kroz Bibliju s Onim koji ima odgovore i rješenja i za vaš život, s našim dragim nebeskim Ocem.

Anica Balatinac

KAZALO

Poziv ljubavi	5
Hvala Ti, Bože moj	6

KRŠĆANSKI ŽIVOT

Pravi kršćanin	9
Čitaju nas ljudi	10
Teška pitanja	11
Tvrdoglavi	12
Prepusti Bogu	13
Tajna pobjede	14
Vjernik ili učenik	15
Novorođenje	16
Pustinja promašaja	17
Nema razlike	18
Nije lako	19
Staza za dom	20
Rješenje problema	21
Uvrede	22
Kome služim	23
Mlaki ljudi	24
Ljudi vjere	25
Sebičnost	26
Laž	27
Suvremeni farizej	28

U TIŠINI

U tišini	31
Na putu za dom	32
Na putu za Nebo	33
Dolina suza	34
Čovjekovo znanje i duhovno stanje	35
Molitva	36

Pisanje	37
Zvona prazan glas ne donosi spas	38
Svakome	38
Pasti i ustati	39
Koliko?	40
Izazovi	41
Nauči me	41
Svatko odlučuje sam	42
Ne živi čovjek od kruha	43
Vjera	44
Anđeli	45
Najveća žrtva	46
Lončar i glina	47
Nerodna smokva	48
Što u nebeskim knjigama piše	49
Mir	50
Subotnje jutro	51
Zašto subota?	52
Duhovna mana	53
Primi je i čuvaj	54
Ne misli na sebe	55
Putevi	56

NA SEBE PAZI

Na sebe pazi	59
Vjera i sumnja	60
Zaboravi trnje	61
Ljubaznost	62
Pomozi bližnjima	63
Ne tuži se	64
Slušanje	65
Gledaj svoja posla	66
Čudna stvorenja	67
Gledaj sebe	68
Sa strahom i drhtanjem	69

Ogovaranje	79
Ogledalo	72
Ruža i trn	73
Ne zaboravi	74
Vinjaga	75
Život je škola	76
Moja dužnost	77
Mali paket	78
Šteta vremena	79
Misli o mislima	80
Gnijezdo	81
U dubine mora	82
Gdje ćeš biti kada dođeš tamo?	83
Stari i novi čovjek	84

PROLAZNOST ŽIVOTA

Smrt nije svemu kraj, to sigurno znaj	87
Nain	88
Sadašnjost	89
Jači od smrti	90
Izbrojeni dani	91
Pijesak u ruci	92
Trčanje za vjetrom	93
Dom gdje nema smrti	94
Sloboda	95
Ne vrijedi	96
Mati	97
Gledati kroz suze	97
Karakter	98
Grob	99
Dva uskrsnuća	100
Sjenka crne crte	101

S MALO RIJEČI REČENO DOSTA

Ljubav i bol	105
Čekaj jutro	105

Kajanje	105
Prijatelj ili neprijatelj?	106
Kad misli odlutaju	106
Grijeih.....	107
Boje	107
Crveni cvjetovi.....	108
Tikve	108
Čudno	109
Svekrve i snahe	109
Biblija	110
Riječ Gospodnja	110
Sjetva i žetva.....	111
Nacije.....	111
Jedinstvo	112
Zajedništvo	112
Licemjerje	113
Uzalud	113
Mudre izreke	114
Zlo	114
Žurba	115
Jezik Neba	115
Bojati se Boga	116
Vlasništvo.....	116
Sve	117
Anđeo.....	117
Tajne	118
Pitanje i odgovor	118

RAZGOVOR ZA NOVU GODINU

Razgovor za Novu godinu	121
<i>Autorica o sebi</i>	123

Pjesme **Anice Balatinac** plod su biblijske čitateljske kulture i dubokog, iskrenog vjerskog doživljaja. One nas razveseljuju zbog toplog i srdačnog poimanja Biblije i kršćanstva. Kako bi svijet bio sunčaniji kad bi više ljudi čitalo i razumijevalo Bibliju na takav svijetao i pošten način!

**STUDIO
MODERNA
ZAGREB**